หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสาร วรรณคดี และการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและวรรณคดีที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

ฟอง เกิดแก้ว ได้เสนอว่าการจัดวางโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนควรประกอบด้วยโครงการดังต่อไปนี้

1. โครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน
2. โครงการจัดกิจกรรมนันทนาการ
3. โครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
4. โครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
5. โครงการบรรดิการทางพลศึกษา[1]

วรศักดิ์ เพียรชอบ ได้กล่าวถึงการจัดอุปกรณ์ และวัสดุวิชาพลศึกษาสำหรับโรงเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาว่า โรงเรียนควรจะได้จัดอุปกรณ์และวัสดุสำหรับกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ เหล่านั้นให้เพียงพอทุกกิจกรรม แต่อย่างไรก็ดีเนื่องจากกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ มีเป็นจำนวนมาก และในขณะเดียวกันหลักสูตรก็ได้แบ่งกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ ในหลักสูตรออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ประเภทบังคับ หรือบังคับเลือก และประเภทเลือก จากหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้นี้จึงอาจจะใช้เป็นแนวทางในการจัดอุปกรณ์ที่มีความจำเป็นและสำคัญสำหรับโรงเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาดังต่อไปนี้ (จำนวนอุปกรณ์ที่เสนอแนะต่อไปนี้หมายถึง จำนวนอุปกรณ์ที่ใช้สอนในกิจกรรมนั้น ๆ ครั้งละหนึ่งห้องเรียนและมีจำนวนนักเรียนห้องละประมาณ 40-50 คน ถ้าโรงเรียนใดมีการสอนกิจกรรมพลศึกษาอย่างเดียวกันหลายห้องเรียน จำนวนอุปกรณ์ในกิจกรรมนั้นควรจะเพิ่มขึ้นตามส่วน)

---

[1] ฟอง เกิดแก้ว, การพลศึกษา (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด, 2520) หน้า 82.

แนวการจัดอุปกรณ์ในระดับมัธยมศึกษาตามสัดส่วน

ประเภทอุปกรณ์และวัสดุ	จำนวน	
	อย่างน้อยที่สุด	ที่พึงประสงค์
1. ลูกฟุตบอล	10 ลูก	20 ลูก
2. ลูกบาสเกตบอล	10 ลูก	20 ลูก
3. ลูกวอลเลย์บอล	10 ลูก	20 ลูก
4. ลูกเทเบิลเทนนิส	20 ลูก	40 ลูก
5. ตาข่ายเทเบิลเทนนิส	5 ผืน	10 ผืน
6. ไม้เทเบิลเทนนิส	20 อัน	40 อัน
7. โต๊ะเทเบิลเทนนิส (ทำขึ้นเองและอาจพับเก็บได้)	5 ตัว	10 ตัว
8. ลูกขนไก่แบบพลาสติก	2 โหล	4 โหล
9. ไม้แรกเกตแบดมินตัน	20 อัน	40 อัน
10. ตาข่ายแบตมินตัน	5 ผืน	10 ผืน
11. ลูกตะกร้อ	20 ลูก	40 ลูก
12. ห่วงข้ามตาข่าย	10 อัน	20 อัน
13. ไม้ศกา	20 อัน	20 อัน
14. ลูกทุ่มน้ำหนัก (ขนาดต่าง ๆ สำหรับชาย-หญิง)	10 อัน	20 อัน
15. แหลนฝึกซ้อม (ไม้ไผ่)	10 อัน	20 อัน
16. จักรยาน (ขนาดต่าง ๆ สำหรับชาย-หญิง)	5 ชุด	20 ชุด
17. เส่ากระโดดสูงพร้อมไม้พาด (ทำเอง)	5 ชุด	10 ชุด
18. เส่ากระโดดค้ำพร้อมไม้พาด (ทำเอง)	5 ชุด	10 ชุด
19. ไม้ค้ำถ่อ	5 อัน	10 อัน
20. นาฬิกาจับเวลา	3 เรือน	5 เรือน
21. ปืนปล่อยตัวพร้อมลูก	1 กระบอก	1 กระบอก
22. กระบี่	20 อัน	40 อัน
23. พลอง	20 อัน	40 อัน
24. ดาบล่องมือ	20 คู่	40 คู่
25. ง้าว	20 อัน	40 อัน
26. เบาะสำหรับยิมนาสติกลั้นและยืดหยุ่น	10 เบาะ	20 เบาะ
27. ราวเดี่ยว	1 ชุด	2 ชุด
28. ราวคู่	1 ชุด	2 ชุด
29. หีบกระโดด	1 ชุด	2 ชุด
30. ราวทรงตัว	1 ชุด	2 ชุด
31. ราวต่างระดับ	1 ชุด	2 ชุด
32. ม้ากระโดด	1 ชุด	2 ชุด
33. แทรมโปลีน	1 ชุด	2 ชุด
34. ไม้ฮอกกี้	22 อัน	44 อัน
35. ลูกฮอกกี้	10 ลูก	20 ลูก
36. เครื่องป้องกันผู้รักษาประตู	2 ชุด	4 ชุด
37. เบาะยูโด	10 เบาะ	20 เบาะ
38. เสื้อยูโด	10 ตัว	20 ตัว
39. ห่วงข้ามตาข่าย	10 อัน	20 อัน
40. ลูกแฮนด์บอล	10 ลูก	20 ลูก
41. ลูกซ่อฟบอล	10 ลูก	20 ลูก
42. ไม้ตีซ่อฟบอล	5 อัน	10 อัน
43. ถุงมือสำหรับซ่อฟบอล	1 ชุด	2 ชุด

ประเภทอุปกรณ์และวัสดุ		จำนวน	
		อย่างน้อยที่สุด	ที่พึงประสงค์
44.	เบสสำหรับซอฟบอล	1 ชุด	2 ชุด
45.	เครื่องชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูง	1 ชุด	2 ชุด
46.	เทปวัดระยะชนิดเหล็กกล้า	1 เส้น	2 เส้น
47.	เสื้อเอี๊ยมที่มีสีต่าง ๆ 4 สี ๆ ละ 15 ตัว (เรียงตามเบอร์)	1 ชุด	2 ชุด
48.	เชือกสำหรับกระโดด	20 เส้น	40 เส้น
49.	เครื่องเล่นเทปพร้อมด้วยเทป	1 ชุด	2 ชุด
50.	ลูกรักบี้ฟุตบอล	10 ลูก	20 ลูก
51.	ลูกรักบี้ฟุตบอล	10 ลูก	20 ลูก
52.	ไม้แรกเกตเทนนิส	5 อัน	10 อัน
53.	ตาข่ายสนามเทนนิส	1 ผืน	2 ผืน[1]

กรมพลศึกษา ได้กำหนดเกณฑ์การจัดอุปกรณ์ระดับมัธยมศึกษา ไว้ดังนี้

ชั้น	เนื้อหาวิชา	อุปกรณ์	เกณฑ์		
			สูง	ปานกลาง	ต่ำ
ม.1	ยืดหยุ่น 1, 2	-เบาะ	24 ผืน	16 ผืน	8 ผืน
	ปิงปอง 1, 2	-โต๊ะ, ตาข่าย	10 ตัว	8 ตัว	4 ตัว
		-ไม้ตี	20 โหล	16 อัน	8 อัน
		-ลูกปิงปอง	6 โหล	4 โหล	2 โหล
ม.2	กรีฑา 1, 2	-ไม้ผลัด	20 อัน	10 อัน	5 อัน
		-รั้วกระโดด	24 รั้ว	24 รั้ว	8 รั้ว
		-สตาร์ติ้งบล็อก	8 ชุด	6 ชุด	4 ชุด
		-นาฬิกาจับเวลา	4 เรือน	2 เรือน	1 เรือน
		-ลูกทุ่มน้ำหนัก รุ่นเล็ก, กลาง, ใหญ่ ชาย หญิง	15 ลูก	12 ลูก	6 ลูก
		-เสากระโดดสูง	4 ชุด	5 ชุด	1 ชุด
	กระบี่กระบอง	-กระบี่หวาย	60 อัน	40 อัน	20 อัน
		-เทปดนตรีประกอบ	-	2 ชุด	1 ชุด
ม.3	บาสเกตบอล 1,2	-ลูกบาสเกตบอล	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
	ตะกร้อ 1, 2	-ตะกร้อหวาย	20 ลูก	10 ลูก	4 ลูก

[1] วรศักดิ์ เพียรชอบ, "การจัดและดูแลรักษาอุปกรณ์และวัสดุในวิชาพลศึกษา", วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ 1(เมษายน 2525) : 25-28.

ชั้น	เนื้อหาวิชา	อุปกรณ์	เกณฑ์		
			สูง	ปานกลาง	ต่ำ
ม.4	แบดมินตัน	-ไม้ตีแบดมินตัน	20 อัน	16 อัน	8 อัน
		-ตาข่าย, เสา	4 ชุด	2 ชุด	1 ชุด
		-ลูกขนไก่	6 โหล	4 โหล	2 โหล
		-ที่นั่งผู้ตัดสิน	-	2 ชุด	1 ชุด
	กระบี่กระบอง	-กระบี่หวาย	70 อัน	40 อัน	30 อัน
		-เทปดนตรีประกอบ	-	2 ชุด	1 ชุด
ม.5	แฮนด์บอล	-ลูกแฮนด์บอล	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
		-นกหวีด	40 ตัว	20 ตัว	10 ตัว
		-ประตูพร้อมตาข่าย	-	2 ชุด	1 ชุด
	เซปัคตะกร้อ	-ตะกร้อหวาย	20 ลูก	10 ลูก	6 ลูก
		-ตาข่ายพร้อมเสา	4 ชุด	2 ชุด	1 ชุด
		-ที่นั่งผู้ตัดสิน	4 ชุด	2 ชุด	1 ชุด

ลำดับที่	เนื้อหาวิชา	อุปกรณ์	เกณฑ์		
			สูง	ปานกลาง	ต่ำ
1	ดาบล่องมือ	ดาบหวาย	40 คู่	20 คู่	10 คู่
2	ฟุตบอล	ลูกฟุตบอล	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
3	พลอง	พลองหวาย	40 อัน	20 อัน	10 อัน
4	วอลเล่ย์บอล	ลูกวอลเล่ย์บอล	40 ลูก	20 ลูก	1 ลูก
5	กิจกรรมเข้าจังหวะ	เครื่องเล่นเทป	-	2 เครื่อง	1 เครื่อง
		เครื่องขยายเสียง	-	4 ตัว	1 ตัว
		แทรมโบลีนเคาะจังหวะ	-	4 อัน	1 อัน
6	ยูโด	เบาะยูโด	24 ผืน	16 ผืน	8 ผืน
		เสื้อยูโด	40 ตัว	20 ตัว	10 ตัว
7	ฮอกกี้	ไม้ฮอกกี้	40 อัน	20 อัน	10 อัน
		ลูกฮอกกี้	40 ลูก	20 ลูก	10 ลูก
		ประตูฮอกกี้พร้อมตาข่าย	-	2 ชุด	1 ชุด
		ชุดประตูฮอกกี้	-	4 ชุด	2 ชุด
8	ซอฟบอล	ถุงมือซอฟบอล	40 อัน	20 อัน	10 อัน
		ลูกซอฟบอล	40 ลูก	20 ลูก	10 ลูก
		เบล่ยาวสี่เหลี่ยมและห้าเหลี่ยม	-	10 อัน	5 อัน
		หน้ากาก	-	2 อัน	1 อัน
		ไม้ตี	-	4 อัน	2 อัน
		แผงตาข่ายกั้นหลัง	-	2 แผง	1 แผง
9	หีบกระโดดม้าหมอน	-บ๊อกส์แตนท์	-	4 ตัว	2 ตัว
		-กระดานส่ปริง	-	4 อัน	2 อัน
10	เทนนิส	-ไม้ตี	40 อัน	20 อัน	10 อัน
		-ลูกเทนนิส	40 ลูก	20 ลูก	10 ลูก
		-ตาข่ายพร้อมเสา	-	2 ชุด	1 ชุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ลำดับที่	เนื้อหาวิชา	อุปกรณ์	เกณฑ์ สูง	ปานกลาง	ต่ำ
11	ยิงธนู	-คันธนู	-	20 อัน	10 อัน
		-ลูกธนู	-	8 เป้า	4 เป้า
12	รักบี้ฟุตบอล	-ลูกรักบี้ฟุตบอล	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
		-ล่กรัมแมย์ยีน	2	2	1
13	ยกน้ำหนัก	-บาร์เบลขนาด 200 หอนด์	2 ชุดเพิ่มคาน 2 อัน	1 ชุดเพิ่มคาน 2 อัน	1 ชุด
		-เข็มขัดรัดเอว	20	10	5
		-รองเท้ายกน้ำหนัก	20	10	5
14	มวยไทย-ลำกล	-นวมซ้อม	20 คู่	10 คู่	5 คู่
		-กระจับ	20	10	5
		-กระสอบทราย	6	4	2
		-พันยึงบอล	4	2	1
		-เครื่องป้องกันศีรษะ	20	10	5
		-เป้าล่อ	6	4	2
		-แบคชกกระสอบทราย	20 คู่	10 คู่	5 คู่
		-เชือกกระโดด	40	20	10
		-เวที	-	1	1
15	ง้าวหวาย	-ง้าวหวาย	60	40	20
16	โปโลน้ำ	-ลูกโปโลน้ำ	7	4	2
		-ประตูพร้อมตาข่าย	2 ชุด	1 ชุด	1 ชุด
		-ทุ่นแบ่งเขตสนาม	2 ชุด	1 ชุด	1 ชุด
17	ราวทรงตัว	-ราวทรงตัว ชาย	2	1	1
		-ราวทรงตัว หญิง	2	1	1
18	ราวต่างระดับ	-ราวต่างระดับ	2 ชุด	1 ชุด	1 ชุด
19	ห่วง	-ห่วง	2 ชุด	1 ชุด	1 ชุด
20	จักรยาน	-จักรยาน	10	8	4
		-หมวกกันน็อก	10	8	4
21	เนตบอล	-ลูกเนตบอล	20 ลูก	10 ลูก	5 ลูก
		-เสาพร้อมตาข่าย	-	2 ชุด	1 ชุด
22	ราวเดี่ยว-คู่	-ราวเดี่ยว-คู่ อย่างละ 1 ชุด	4 ชุด	2 ชุด	1 ชุด
		-เบาะ	8	4	2[1]

[1] กรมพลศึกษา, ความสัมฤทธิ์ผลทางพลศึกษาและสุขภาพ รายงานการศึกษาวิจัย (พระนคร : โรงพิมพ์การค้าสนา, 2525), หน้า 23-27.

สุคนธ์ ภู่ต้อง ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจเนื้อที่ที่ใช้ทำการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล" ผลการวิจัยพบว่า อัตราส่วนของเนื้อที่โดยเฉลี่ยคือ สนามกลางแจ้งเท่ากับ 4.17 ตารางเมตร ต่อนักเรียน 1 คน เนื้อที่สนามในร่ม 0.13 ตารางเมตร ต่อนักเรียน 1 คน และโดยส่วนรวมเนื้อที่สนามเท่ากับ 4.30 ตารางเมตร ต่อนักเรียน 1 คน[1]

สมคิด ยิตประสงค์ ได้กล่าวไว้ว่า มาตราฐานของชั้นเรียนจากผลการวิจัยของคณะกรรมการได้กำหนดไว้ว่า ควรมีนักเรียนไม่เกิน 35 คน และจากการประชุมของคณะกรรมการสมรรถภาพทางกายของรัฐนิวยอร์คเกี่ยวกับอัตราส่วนจำนวนนักเรียนต่อครูพลศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ดังนี้คือ นักเรียนมัธยมศึกษา 190 คน ต่อครูพลศึกษา 1 คน และการจัดหมู่ในการเรียนพลศึกษา ถ้าจะให้ได้ผลดีควรจัดแบ่งตามเพศ อายุ และความคล้ายคลึงกันทางด้านสมรรถภาพ อุปนิสัย ทักษะ ความสามารถ และทางด้านอื่น ๆ อีก ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจมากยิ่งขึ้น[2]

กรมพลศึกษา ได้กำหนดว่า "จำนวนนักเรียนปกติควรเป็นห้องละ 30-35 คน และไม่ควรเกิน 40 คน อัตราส่วนระหว่างครูพลศึกษาต่อจำนวนนักเรียนในเกณฑ์ดีมาก คือ ครูพลศึกษา 1 คน ต่อจำนวนนักเรียน 160 คน เกณฑ์ปานกลางคือ ครูพลศึกษา 1 คน ต่อจำนวนนักเรียน 180 คน และเกณฑ์ต่ำ คือ ครูพลศึกษา 1 คน ต่อจำนวนนักเรียน 200 คน"[3]

---

[1]สุคนธ์ ภู่ต้อง, "การสำรวจเนื้อที่ที่ใช้ทำการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, 2516).

[2]สมคิด ยิตประสงค์, หลักการสอนพลศึกษา (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2521), หน้า 97-98.

[3]กรมพลศึกษา, ความสัมฤทธิ์ผลทางพลศึกษาและสุขภาพ รายงานการศึกษาวิจัย, หน้า 17-18.

เอกสารและวรรณคดีที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

บูเชอร์ (Bucher) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับความรับผิดชอบของครูพลศึกษา 1 คน ต่อนักเรียน 200 คน และไม่ควรเกิน 1 คน ต่อนักเรียน 250 คน ในระดับประถมศึกษา ส่วนระดับมัธยมศึกษา ครูพลศึกษา 1 คน ต่อนักเรียน 190 คน[1]

เบอร์รีฮิล (Berryhill) จากการวิจัยพบว่า การใช้สถานที่ในร่มต่อนักเรียน 1 คน ใช้เนื้อที่ 19 ตารางฟุต หรือเท่ากับ 1.71 ตารางเมตร[2]

แมคคอนเนล (MacConnell) ได้กล่าวถึงพื้นที่ที่จำเป็นในโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวนนักเรียน 600 คน ต้องการเนื้อที่ประมาณ 35,000 ตารางฟุต 1 คน เท่ากับ 58.33 ตารางฟุต หรือเท่ากับ 5.25 ตารางเมตร[3]

ลาพอร์เต (Laporte) ได้เสนอแนะว่า ควรมีครูพลศึกษา 1 คน ต่อนักเรียน 200 คน ไม่เกิน 1 คน ต่อ 250 คน และในขั้นหนึ่งครูผู้สอนวิชาพลศึกษา 1 คน ต่อผู้เรียน 35 คนจึงจะดี[4]

---

[1]Charles A. Bucher, Foundation of Physical Education, (Saint Louis : The C.V. Mosby Company, 1975), p. 315.

[2]Don O'Neal Berryhill, "Indoor Space Guidelines for Senior High School Physical Education and Athletic Programs." Dissertation Abstracts International 31 (July 1969) : 197-A.

[3]James D. MacConnell, Planning for School Building, (Englewood Cliffs : Prentice-Hall, 1957), p. 208-209.

[4]William Ralph Laporte, The Physical Education Curriculum, (Los Angeles : The University of California Press, 1958), p. 50-51.

สพาบี คันนิงแฮม และ เดน (Sparby, Cunningham and Deans) ได้กล่าวไว้ว่า ความจุชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมแบบประสมตามข้อตกลงเบื้องต้นเป็น 40 คน เฉลี่ยแล้วจะได้มาตรฐานของการใช้เนื้อที่ของโรงฝึกพลศึกษาเป็น 20 ตารางเมตร ต่อ 1 คน[1]

สคริเวน (Scriven) ได้กล่าวถึงขนาดของชั้นเรียนวิชาพลศึกษาในประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น แคนาดานั้น คิดว่าขนาดความจุที่เหมาะสมก็คือ นักเรียน 30 คน ต่อครูพลศึกษา 1 คน ในประเทศที่กำลังพัฒนา เช่น อินเดีย พบว่าความจุชั้นเรียนวิชาพลศึกษาแตกต่างกันไปตั้งแต่ 35 คน ถึง 45 คน[2]

การวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

คงศักดิ์ เจริญรักษ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบสอบถามครูพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 62 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร มีการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนประกอบด้วย โปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนร้อยละ 100 โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนร้อยละ 98 โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนร้อยละ 82 โปรแกรมสันทนาการร้อยละ 53 โปรแกรมพิเศษสำหรับนักเรียนอปกติร้อยละ 10 สำหรับปัญหาในการจัดโปรแกรม

---

[1]H.T. Sparby, R.H. Cunningham and H.G. Deane, Final Report Comprehensive School Project, (Bangkok : Department of Secondary Education, Ministry of Education, 1971), p. 55.

[2]F.B. Scriven, Sports Facitities for School in Developing Countries, (Parris :UNESCO, 1973), p.20.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พลศึกษา โรงเรียนยังคงมีปัญหาด้านอุปกรณ์ สถานที่ และจำนวนครูพลศึกษาที่มียังไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน[1]

สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร" ได้ส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษาที่สอนอยู่ในสถาบันอาชีวศึกษา จำนวน 35 คน ผลการวิจัยพบว่า การจัดโปรแกรมพลศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษา ประกอบด้วยโปรแกรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนร้อยละ 100 โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนร้อยละ 92 โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนร้อยละ 55 โปรแกรมกิจกรรมพลศึกษาเพื่อนันทนาการร้อยละ 55 และโปรแกรมการจัดพลศึกษาพิเศษสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติร้อยละ 4 ปัญหาในการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษา ปรากฏว่าครูผู้สอนวิชาพลศึกษามีจำนวนไม่เพียงพอ ขาดสถานที่สำหรับสอนกิจกรรมในร่ม สถานที่ทำความสะอาดร่างกายและขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารในด้านความคิดของครูพลศึกษาในสถาบันรัฐบาลและสถาบันเอกชนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนและปัญหาการจัดโปรแกรมพลศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่ในด้านปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ ครูพลศึกษาในสถาบันรัฐบาลประสบมากกว่าครูพลศึกษาในสถาบันเอกชน[2]

วิลิฐ เขมะภาตะพันธ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนพณิชยการในกรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษาจำนวน 45 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนพณิชยการในกรุงเทพมหานครได้จัดครบตามโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน แต่จัดกิจกรรมพิเศษสำหรับนักเรียนผิดปกติมีน้อย

---

[1]คงศักดิ์ เจริญรักษ์, "โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร "วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517).

[2]สันติพงษ์ ปลั่งสุวรรณ, "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในสถาบันอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522).

011962

การสอนพลศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้สอนตามหลักสูตร การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนจัดตามที่ทางกรมพลศึกษาและกรุงเทพมหานครจัดขึ้น การจัดพลศึกษาเพื่อนันทนาการ จัดกิจกรรมที่นักเรียนสนใจโดยจัดตลอดปี ใช้เวลาพักกลางวันและหลังเลิกเรียน ตลอดจนวันสำคัญของโรงเรียน ปัญหาการสอนพลศึกษาในโรงเรียนพณิชยการยังคงมีอยู่มาก ได้แก่ สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก และจำนวนครูพลศึกษา ยังมีไม่เพียงพอ ตลอดจนฝ่ายบริหารไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาเท่าที่ควร ส่วนความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลและเอกชนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนนั้น ส่วนใหญ่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05[1]

คิลปพงษ์ ศรีวุฒิ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร" ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครทุกโรงเรียนมีการจัดดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาครบทั้ง 5 โปรแกรม ปัญหาการจัดดำเนินการด้านการเรียนการสอน ได้แก่ ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ขาดสนามฟุตบอล ขาดโรงฝึกกีฬา ขาดงบประมาณ ไม่มีห้องพักครู ขาดตำราแบบเรียนและคู่มือ เวลาและชั่วโมงเรียนไม่เหมาะสม ปัญหาด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนคือ ขาดงบประมาณ ขาดเวลาสำหรับแข่งขัน ขาดอุปกรณ์ฝึกซ้อม ขาดสวัสดิการนักกีฬา ปัญหาด้านสันทนาการคือ ขาดเวลาสำหรับจัดกิจกรรม ขาดโอกาสเข้าร่วมของนักเรียน ขาดความร่วมมือ ปัญหาด้านบรรดิการคือ ผู้ปกครองและนักเรียนไม่เข้าใจ ขาดงบประมาณค่าใช้จ่าย และไม่สามารถจัดดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

---

[1]วิลิฐ เขมะภาตะพันธ์ "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนพณิชยการในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและผู้บริหารเกี่ยวกับปัญหาการจัดและดำเนินการในด้านต่าง ๆ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05[1]

วุฒิพงษ์ ตันทนาภรณ์กุล ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่ล่ายสามัญระดับที่ห้าในกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถามสองชุด สำหรับครูพลศึกษาและนักศึกษาผู้ใหญ่ ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาเกี่ยวกับโครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมากคือ โรงเรียนไม่มีตาราทางพลศึกษาไว้ให้ค้นคว้า ครูพลศึกษาไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารด้านวิชาการ ครูพลศึกษาไม่มีเวลาและไม่มีสนามสำหรับฝึกซ้อมกิจกรรม นักศึกษาไม่เห็นความสำคัญและไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของการเรียนวิชาพลศึกษา นักศึกษามาเรียนไม่สม่ำเสมอ ขาดระเบียบวินัย ไม่มีเครื่องแต่งกายที่เหมาะสม อุปกรณ์ไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา ความไม่สะดวกในการเบิกอุปกรณ์ของโรงเรียนมาฝึกซ้อม หลักสูตรไม่ต่อเนื่องและยืดหยุ่นไม่เพียงพอ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดโครงการกิจกรรมนันทนาการ ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมากคือ ช่วงระยะเวลาที่ใช้จัดกิจกรรมไม่เอื้ออำนวย ขาดงบประมาณ และขาดวิทยากรที่จะมาช่วยดำเนินงาน ครูอื่น ๆ ไม่ค่อยให้ความช่วยเหลือ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนและกีฬาระหว่างโรงเรียน ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมากคือ ขาดงบประมาณสำหรับดำเนินการแข่งขัน ผู้บริหารไม่มีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่ ขาดการประสานงานที่ดีระหว่างโรงเรียนผู้ใหญ่ด้วยกัน ปัญหาเกี่ยวกับการจัดโครงการบริหารทางพลศึกษา ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมากคือ ไม่มีการสำรวจจำนวนและประเภทของนักศึกษาที่มีข้อบกพร่องทางกาย โรงเรียนไม่มีอุปกรณ์พิเศษที่จำเป็นสำหรับโครงการนี้ ครูขาดการประสานงานกับแพทย์และผู้เชี่ยวชาญ[2]

---

[1]ศิลปพงษ์ ศรีวุฒิ, "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523).

[2]วุฒิพงษ์ ตันทนาภรณ์กุล, "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่ล่ายสามัญระดับกีฬาในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523).

สุพรรณ จิตตั้งกิตติ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 8" ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนราษฎร์จัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน ด้านการสอนพลศึกษาในโรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ด้านการแข่งขันกีฬาภายนอกและระหว่างโรงเรียน ด้านการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ ส่วนกิจกรรมพิเศษสำหรับเด็กอปกติมีจัดน้อยมาก ปัญหาเกี่ยวกับการสอนวิชาพลศึกษาคือ โรงเรียนไม่สามารถจัดกิจกรรมไปตามหลักสูตร จำนวนนักเรียนแต่ละกลุ่มมีมากเกินไป ขาดหนังสือและตำราที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน เกี่ยวกับการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน และการจัดการแข่งขันกีฬาภายนอกหรือกีฬาระหว่างโรงเรียนคือ ขาดงบประมาณ ขาดความร่วมมือจากคณะครูภายในโรงเรียน และผู้บริหารไม่สนับสนุนเกี่ยวกับตัวครูพลศึกษาคือ ครูมีจำนวนน้อยไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนนักเรียน ปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรอื่น ๆ ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ก็ไม่เคยไปให้คำแนะนำช่วยเหลือครูพลศึกษาเลย ครูอื่น ๆ ในโรงเรียนคิดว่าวิชาพลศึกษาเป็นกิจกรรมไม่ใช่วิชาการ ผู้บริหารไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา[1]

สุรพล ศรีพลประพันธ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 10" ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 10 มีการจัดโปรแกรมพลศึกษาดังนี้คือ การสอนพลศึกษาในโรงเรียน การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน การจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ ส่วนกิจกรรมพิเศษสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติไม่มีการจัด ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาพบว่า จำนวนครูพลศึกษา งบประมาณ โสตทัศนูปกรณ์ และอุปกรณ์พลศึกษามีไม่เพียงพอ ขาดสถานที่ทำความสะอาดร่างกาย สถานที่ฝึกกิจกรรมในร่ม และห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย

---

[1] สุพรรณ จิตตั้งกิตติ, "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ ระดับมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 8" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524).

ขาดหนังสือ และเอกสารทางพลศึกาที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ครูพลศึกษาไม่ได้รับการนิเทศการสอนและมีงานพิเศษมากเกินไป[1]

พีย่เรย พิริยหะพันธุ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่" โดยใช้แบบสอบถามครูพลศึกษา จำนวน 56 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่มีการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนดังนี้ โครงการสอนพลศึกษาในโรงเรียนและโครงการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนจัดทุกโรงเรียน ส่วนโครงการแข่งขันกีฬาภายนอกระหว่างโรงเรียนกับโครงการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการจัดเป็นส่วนมาก ส่วนโครงการจัดกิจกรรมพิเศษสำหรับนักเรียนที่อปกติมีจัดน้อยมาก สำหรับปัญหาในการจัดดำเนินโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนได้แก่ อุปกรณ์ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ขาดหนังสือและตำราที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ขาดความรู้ในการซ่อมแซมอุปกรณ์ ขาดอุปกรณ์ทางเทคนิคและเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมพลศึกษา[2]

---

[1]สุรพล ศรีพลประพันธุ์, "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 10" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525).

[2]พีย่เรย พิริยหะพันธุ์, "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525).

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย